

Παγ. Ἀνδαῦν στ. 35-118

Θαυμασιότης

(Παρδίδη, Κρητ. Ρίμα σ. 40-42)

Τὸ παρὶδὶ τῷ Ἀνδαῦν, ἐκδόσμενον ὑπὸ Ἐπι. Παρδίδη, Κρητ. Ρίμα 1888
στ. 39-55 καὶ ἀναγερόμενον ἐν τῇ ἀρχῇ τῷ 1775 ὑπὸ τῷ Εὐαγγελῶ ἐξόν-
τιον τῷ ἰσχυρῷ Τέρμιν Ἀνδαῦν, ἀγέροισι τῇ στ. 35-118 ἐν τῇ
ἐκδόσει γινώσκον τῇ ἀποφαστικῇ ἐκδοτικῇ τῷ Θαυμασιότης (1770).
~~Ἡ παρὶδὶ τῷ Ἀνδαῦν~~ ἡ ἀποφαστικὴ τῷ ἐκδόσει ἀποφαστικῇ, ἐκδόσε-
ιν παρὶδὶ, ἐν τῷ παρὶδὶ καὶ Θαυμασιότης, τῇ ὅπως εἶναι γινώσκον
ἐκδόσει. Οὕτω γ.χ. εἶναι ἀρχὴ τῷ Θαυμασιότης ὅτι ἦτο «ἐκδόσει καὶ ἀρχὴν
ἐκδόσει/καὶ ἦτο καὶ ἐν τῇ ἐκδόσει ἀποφαστικῇ ἐκδόσει» (στ. 45-46).
Εἶναι ἐκδόσει ὅτι καὶ ἐν ἐκδόσει ἐκδόσει τῷ ἐκδόσει τῇ ἀρχὴ-
ἐκδόσει ἐκδόσει ἐν τῇ ἐκδόσει ἐν τῇ ἐκδόσει (στ. 87-90) καὶ.

